

Луч солнца

Светить всегда, светить везде, до дней последних донца, светить — и никаких гвоздей! Вот лозунг наш - и солнца

Периодическое издание 9-А класса. № 3 2015г.

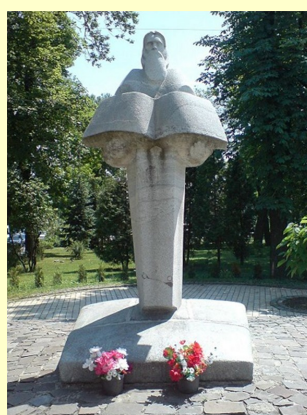
День української писемності та мови відзначають 9 листопада. Це свято було встановлено указом президента України в 1997 році і відзначається щороку на честь українського літописця Нестора – послідовника творців слов'янської писемності Кирила та Мефодія. Дослідники вважають, що саме з преподобного Нестора-літописця і починається писемна українська мова.

Мова – найбільший скарб будь-якого народу. Тисячоліттями, віками, роками плекала її земля предків, передавала з покоління в покоління, вкладаючи дедалі більше народну душу і водночас формуючи її. Досвід людства упродовж тисячоліть переконливо доводить, що занепад мови – це зникнення нації. Якщо ж мова стає необхідною і вживається насамперед національною елітою – сильною і високорозвиненою стає нація і держава.

“Найбільше і найдорожче добро в кожного народу – це його мова, ота жива схованка людського духу, його багата скарбниця, в яку народ складає і своє давнє життя, і свої сподіванки, розум, досвід, почування.”

Панас Мирний

Творці слов'янської писемності

Сьогодні імена святих Кирила та Мефодія відомі і шановані у всьому християнському світі. Заслуги цих великих братів в історії культури важко переоцінити. Близько 1135 років тому Кирило і Мефодій принесли на землі слов'ян світло писемності та знань. Більшу частину свого життя ці просвітелі присвятили справі створення і розвитку слов'янської писемності, адже вони слушно вважали, що писемність є найважливішою складовою частиною культури будь-якого народу. Кирило розробив і уклав першу упорядковану слов'янську абетку на базі грецької, суттєво змінивши її, щоб передати слов'янську звукову систему, чим поклав початок розвитку слов'янської писемності. Одночасно зі створенням абетки було розпочато роботу над перекладом з грецької на слов'янську Євангелія та Псалтиря. Кирило та Мефодій перекладали зі старогрецької мови багато книг, що започаткувало слов'янську літературну мову і книжкову справу.

Мазуренко Катя

Запорожский учебно-воспитательный комплекс № 19

Учредитель:

коллектив 9А класса

Главный редактор: Харенко Т.И.

Заместитель главного редактора: Шебеко А.

Корреспонденты:

Гарвона Данил,

Фотографы Шебеко А.

Верстальщик Сычев П.

Модератор электронной версии Сычев П.

В этом выпуске:

День української писемності 1

Творці слов'янської писемності 1

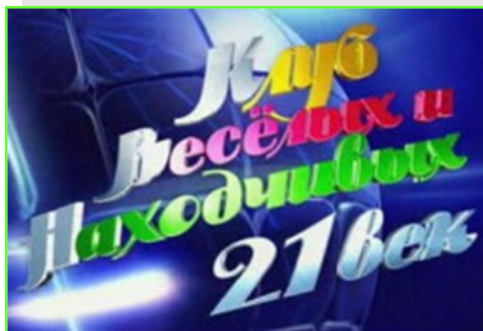
КВН 21 век 2

Веселые перемены 2

Поздравляем победителей олимпиад 2

Україна пам'ятає 3

Добрым быть полезно

В 2001 году 8 ноября страны СНГ впервые в истории отметили Международный день

КВН — неофициальный праздник всех, кто каким-либо образом причастен к Клубу Веселых и Находчивых (КВН). И с тех пор отмечают его ежегодно. Идея праздника была предложена президентом международного клуба КВН Александром Масляковым. Дата празднования была выбрана в честь годовщины первой игры Клуба веселых и находчивых, вышедшей в эфир 8 ноября 1961 года. Правила игры в КВН знакомы многим зрителям и болельщикам — приветствие, разминка, СТЭМ, БРИЗ, музыкальный конкурс, домашнее задание — вот только некоторые составляющие этой искрометной и активной игры. Президент Международного клуба КВН Александр Масляков Международный день КВН пока не включен в реестр всемирных праздников ООН, как, впрочем, до сих он не стал официальным праздником в России. Но, учитывая размах КВН-движения в странах бывшего Советского Союза, а также то, что веселые и находчивые играют под эгидой Международного союза КВН — этого нельзя исключать. Для КВН-щиков игра — это вторая работа, чуть-чуть бизнес, и, наверное, судьба. Для зрителей КВН (которых по всему миру буквально миллионы) — яркое и незабываемое шоу. Но в этот праздник все они — и КВН-щики, и зрители — посвящают время своей любимой игре, вне зависимости от возраста, профессии, социального положения и достатка. Кстати, многие бывшие КВН-щики сегодня известные деятели шоу-бизнеса и кинематографа, среди которых: Юлий Гусман, Геннадий Хазанов, Леонид Якубович, Аркадий Хайт, Татьяна Лазарева, Михаил Шац, Алексей Кортнев, Тимур Батрутдинов, Михаил Галустян, Гарик Мартиросян и многие другие.

Источник: <http://www.calend.ru/holidays/0/0/205/>

Веселые перемены

«Благодаря» Миронову Егору, который заболел на ветрянку, мы три недели обучались в своем кабинете, так как нас посадили на карантин. И

это нам это очень понравилось, ведь теперь перемены не были заняты переходами из кабинета в кабинет, и мы чуть ли не каждую перемену устраивали чаепития, веселые игры. Это совместное время проведение еще раз показало, какой дружный и веселый наш класс.

Мазуренко Катя

Поздравляем победителей олимпиад!

У нас не только дружные, но и очень талантливые ребята, и об этом свидетельствуют результаты предметных олимпиад.

Наши девчонки Кравчук София и Лебедь Ангелина заняли 3 места в городском туре олимпиад по предметам:
русский язык (обе),
украинский язык (Кравчук С.)
физика (Лебедь А.)
Молодцы, так держать!

Сычев Павел

Україна пам'ятає

В 1932—1933 рр. в Україні був великий голод. Не було ні війни, ні посухи. А була тільки зла воля одних людей проти інших. І ніхто не знав, скільки безневинних людей зійшло у могилу — старих і молодих, дітей, і ще ненароджених—у лонах матерів»

Пекельні цифри і слова

У серце б'ють, неначе молот.

прокляття ожива

Рік 32-й. Голод. Голод.

У люті сталінській страшний

Тінь смерті шастала

по стінах.

Восьми мільйонів (Боже мій!)

Не долічилась Україна .

Жахливим випробуванням для підлітків став 1932 р., протягом якого вони масово гинули в містах і селах, тихо помирали, не дочекавшись допо-моги. Кожен лист-скарга, що надходив до приймальні Г. Петровського, був сповнений відчаю за подальше життя людей, особливо дітей. А скільки їх не народилося, було фізично і духовно понівечено? Селян довели до такого стану фізичного виснаження, що батьки убивали своїх дітей, аби прогудувати людським м'ясом інших, які zostалися.

Із «Чорної книги України»: «За останній час зареєстровано кілька випадків людоїдства. Так у Білоцерківському районі у с. Богуславка громадянка Авраменко зарізала і з'їла свою вось-мирічну дочку. У Тетіївському районі гр. Березюк з'їла 10-річну дочку. У с. Скибинцях сім'я, що складається з трьох чоловік, забила і з'їла чужого хлопчика, а також частину трупа померлої ма-тері. Колгоспник Олійник харчувався трупом померлої дружини, а колгоспниця Проценко з'їла труп 3-х річної д о ч к и » .

Випадки канібалізму стали частими і в 1933 році. Зокрема, у с. Руде Володимирського району Київської області, мати залишила троє дітей, а сама вийшла. Двоє з них—хлопчик і дівчинка— вбили молодшу сестру, відрізали їй голову і сирим їли м'ясо своєї жертви-сестри. На жаль, таких фактів було дуже багато. Збереглися архівні матеріали, що підтверджують масові випадки канібалізму .

Діти гинули з різних причин: від опухання та хво-роб, ставали жертвами людоїдів, від фізичної розправи над ними, від самогубства. Переважно помирали від голоду.

Хліб був не за тридев'ять земель, а на території районів, де голод косив лю-дей. Із спостережень англійського журналіста В. Вітіямса, з його репортажу: «Я бачив на власні очі в Советській Україні урожайні поля, нива за нивою покриті незібраним збіжжям, яке було залишене гнити. Були такі райони, де ми могли їхати цілий день між нивами почорнілої пшениці і бачити тільки де-не-де малу оазу, де було зібрано жниво. «Це тому, що минулої весни так ба-ато хліборобів померло з голоду, а інших вивезли», — була відповідь, яку постійно одержував, коли розпитував про це неймовірне марнотратство...», мова про осінь 1933 року...

У той рік заніміли зозулі,

Накувавши знедолений вік.

Наші ноги розпухлі узули

В кирзаци-різаци у той рік.

У той рік мати рідну дитину

Клала в яму, поклавши на бік,

Без труни, загорнувши

в ряднину...

А на ранок — помер чоловік.

І невтому, трудягу старого

Без хреста повезли у той бік...

І кістями забілили дороги

За сто земель сибірських,

сто рік.

Злети у думці над Україною і зримо побачиш, жахаючись, що вона, як ніяка інша земля, густо вкрита могилами. Великими і малими, відомими і невідомими. Мусимо сказати, що Україна — то велика могила, в якій немає ні кінця, ні краю. Ніхто не спроможний виміряти її глибину, і

копають нам її протягом століть чужі і своїх. Життя людське — найсокровенніший дар Божий, і кожне — дорожче

над усі цінності земні й небесні, і кожне має зберегтися в пам'яті поколінь і нинішніх, і грядущих, бо ми люди. Ніколи не пізно... Покаятися і стати на шлях істини і любові, бо голоси мучеників із тридцять третього, що померли насильницькою жахливою смертю, волають до наших сердець і розуму, щоб сказати пекуче слово правди.

Гарвона Данило

Добрым быть полезно

Очень доброй традицией для многих стран стало ежегодное празднование 13 ноября Всемирного дня Доброты, датой для которого был выбран день открытия в 1998 году в Токио 1-й конференции Всемирного движения доброты. В данном мероприятии участвовали представители Австралии, Канады, Японии, Таиланда, Сингапура, Великобритании и США (позднее к Движению присоединились и другие страны). Сама организация «Всемирное движение доброты» была создана в Японии годом ранее, в 1997-м, и собрала «под свои знамёна» единомышленников движения доброты из разных стран – волонтеров и добровольцев, которые из года в год неустанно действуют по всему миру и своими делами вдохновляют людей на совершение добрых поступков. И сегодня присоединиться к ним могут все желающие совершить добрый, искренний, благородный поступок. Тем более, что основное общение участников Движения происходит посредством интернета, где на своих ресурсах они рассказывают об идеях благих дел и способах их воплощения. Кстати, у Движения есть свой официальный документ – «Декларация доброты», которая гласит: «Мы признаем фундаментальную важность простой человеческой доброты, как основного условия доставляющей удовлетворение и осмысленной жизни, и этим документом провозглашаем создание Всемирного движения доброты. Мы будем стремиться объединиться через организации в каждой

стране и с помощью создания всемирной сети, и создать более добрый и более полный социум».

Именно участники данной организации и предложили создать такой замечательный праздник.

Не секрет, что в современном высокотехнологичном и скоростном мире всё чаще человеческие чувства и моральные качества отходят на второй план, и в частности – доброты среди нас стало гораздо меньше – этот факт, к сожалению, очевиден. Поэтому этот праздник – ещё один повод, вспомнить о таком качестве и категории человеческих отношений как Доброта и объединить существующие в различных странах движения за доброту, чтобы помочь людям осознать, что делать добро – совсем несложно, а результат у добрых дел и поступков колоссальный. Ещё одна цель Всемирного дня Доброты, по словам его учредителей, – способствовать объединению разных наций, несмотря на языковые и культурные различия. Ведь только на основе искренне добрых дел и поступков можно достичь единства и взаимопонимания, сохранив при этом самобытность и уникальность. Ещё раз скажем, что творить добрые дела – невероятно просто, добро не измеряется деньгами, порой – не требует много

Даже просто добрая улыбка незнакомому человеку – уже способна творить чудеса, в том числе и для самого человека, кто это Добро делает. Ведь помимо того, что добрые дела повышают всем настроение, они ещё и как нельзя лучше влияют на самочувствие, повышают жизненный тонус. Согласно исследованию психологов и врачей из разных стран, люди, которые ежедневно совершают добрые дела, лучше чувствуют себя и физически, ощущают свою жизнь более гармоничной, обладают лучшим иммунитетом, а значит – они меньше болеют и дольше живут. И всё это даже подтверждено практическими исследованиями – когда человек делает что-то хорошее другим людям, у него повышается уровень лимфоцитов, и расширяются сосуды, это ведет к правильной работе сердца; мозг вырабатывает большое количество эндорфинов (известных как «гормоны удовольствия»), которые обладают успокаивающим эффектом, нейтрализуют воздействие стресса, облегчают депрессию. Наконец, отзывчивость сопровождается душевным подъемом, граничащим с эйфорией, что объясняется выработкой гормона серотонина, регулирующего наше настроение. И как призывают организаторы праздника, важно быть добрым не только в этот День, но и ежедневно, причём добрым безгранично и бескорыстно. Ведь, если ожидать благодарность (в любом её проявлении) за свою доброту, то это уже не настоящая Доброта.

Присоединяйтесь и вы к этому доброму, замечательному празднику.

Источник: <http://www.calend.ru/holidays/0/0/3272/>